

въ крови Его, въ явленіе правды Своей, за Отпущеніе прежде бывшихъ грѣховъ. Римл. III, 22-25,

Б. Кои съ аличющіи и жаждущіи правды?

Ш. Тѣи, кои-то, като любатъ да стрѣватъ доброто, не почитатъ себеси за праведницы, не полагатъ на добры-тѣ си дѣла, нѣ признаватъ за грѣшницы и винны предъ Бога; и кои-то съ желаніе-то и вѣрѣ-тѣ, като дѣховнѣ пишъ и питіе, алчатъ и жаждатъ благодатно Оправданіе презъ Иисуса Христова.

Б. Що Господь Обѣщава на алчущы-тѣ и жаждущы-тѣ правды?

Ш. Това, че тѣи щѣтъ ся насытять.

Б. Що значи тѣка насыщеніе?

Ш. Споредъ подобіє на това, както насыщеніе-то тѣлесно приноси пръво, прекращеніе чувството-то глада и жажды, второ, подкрѣплениe тѣло-то съ пишъ; насыщеніе-то дѣховно знаменъва, испръко, вѣтрешнѣ-то успокояніе на помилованнаго грѣшника, изкторо, прѣобрѣтеніе силъ за стрѣваніе добро-то, подаваемъ благодатю Оправданищею. Обаче свѣршенно-то насыщеніе душъ-тѣ, сътворенъ за наслажденіе съ безконечно-то благо, ще послѣдва въ животъ-та вѣченъ, споредъ изрѣченіе-то Псалмопѣвца: *насыщася, внегда явитимся славѣ Твоей.* Псал. XVI, 15.

ЗА ПАТѢ-ТА ЗАПОВѢДЬ БЛАЖЕНСТВА.

Б. Коѧ пата-та заповѣдь Господна за Блаженство-то?

Ш. Желающіи Блаженство требва да вѣдютъ милости.

Б. Какъ требва да са исполнава таа заповѣдь?

Ш. Посредствомъ работы милости, тѣлесны и дѣховны. Понеже, както дѣма сватый Златоустъ, различенъ